

Obiehanie okolo ženskej hlavy. Na chvíľu sa treba zastaviť a vydýchnuť si, aby muž mohol zase začať obiehať. Ženská hlava ani okom nemihne. Mimochodom, jedno oko má vyššie ako druhé. Asi preto, aby obsiahla čo najviac priestoru. Odhora až nadol. Ale oči hľadia kamsi dopredu, zadýchčaného muža si vôbec nevšímajú. A čím sú nevšímavejšie, tým viac muž obieha, upozorňuje na seba, vábi, vnukuje sa, skrátka, je na posmech. Muž očividne stráca svoju dôstojnosť pred týmto ženským torzom. Bože, ako by to vyzeralo, keby žena bola kompletná, so všetkým, čo k nej ešte patrí. A muž by sa tak scvrkol, že by sme ho sotva zbadali. Zmizol by v nej. Navždy.

Ukážkový hriešnik. Varí sa v kotle a myslí si, že modlitba ho spasí. My vieme, že nie, že je tam natrvalo. Len nám nie je jasné, či ide o očistec, alebo je to už rovno peklo. Jemu to jasné je. Je mu jasné, že už očistec je peklom. A tuší, že je to trvalý stav. Na druhej strane, vieme, že ak je akýkoľvek stav trvalý, znamená istotu, a pocit istoty upokojuje, vytvára akýsi druh sebaklamu, že horšie to už nemôže byť, že sa to zmení k lepšiemu, nevieme kedy, nevieme ako, ale aj pri blížiacom sa bode varu musí hriešnik cítiť akúsi nádej, veď ak máte trpieť permanentne, utrpenie začína strácať zmysel, a najmä intenzitu, pretože zvyk je železná košeľa, čo je v tomto prípade naozaj len metafora, lebo hriešnik je nahý, bez košele, ktorie, čím sa prehrešil, ked' ho stihol takýto pomerne krutý trest. Podľa mňa nedodržal dané slovo. To bol kedysi veľký priestupok, už ani nie sme zvyknutí, že sa za to trestá. A možno práve o to mu ide, obnoviť staré obyčaje. A ked' sa pomodlí, v tej vani si možno vymodliká zľutovanie, síce nevie kedy a od koho, ale nevzdáva sa, spolieha sa na to, že nádej umiera posledná. Ale nádej to už prestalo baviť. Kto byť chcel byť furt posledný, dnes sa už aj nádej chce umiestniť aspoň v prvej polovici pelotónu. Možno raz uspeje, možno raz zvíťazí.

Potom podstúpi dopingové skúšky a je koniec. Nasleduje trest, ktorý sme už spomínali. Hriešnik v horúcom kúpeli. Čo si asi môže vymodliť? Studenú sprchu. Uľaví sa mu.

Vyjadrujem Vám svoju hlbokú úctu a obdiv k Vašej veľkosti a múdrosti, nič na svete sa nevyrovná Vašej vznešenosťi a dobrote, nič nepresiahne Vašu láskavosť a nehu, kľačím pred Vami, Vaše Veličenstvo, v hlbokej pokore a sľubujem Vám vernosť až za hrob, presnejšie povedané, dovtedy, kým budete mať na hlave tú korunu, pretože, Vaše Veličenstvo, koruna robí kráľa, pridržte si ju, aby nespadla, lebo ak spadne, skotúľa sa na zem, potom už nebudeš kráľom, ty opica zasratá. Vráť sa na strom!

